

MINISTERIET FOR BØRN, LIGESTILLING,
INTEGRATION OG SOCIALE FORHOLD

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 14. april 2014

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

Ansvarlig: Cap
Sagsnr. 2014 - 2957

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgsbrev af 26. marts 2014 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 298 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 298:

"Barnets reform indebærer, at kommunen skal sørge for, at barnets eller den unges forbindelse til andre nærtstående, for eksempel bedsteforældre, holdes ved lige i det omfang, det er til gavn for barnet eller den unge. Hvornår mener ministeren, at det ikke er til gavn for barnet eller den unge at have kontakt til netværket, og vil ministeren opliste eksempler på dette, samt oplyse hvem der vurderer dette, og hvilke kriterier man går ud fra?"

Svar:

Som det også fremgår af mit svar på SOU alm. del spørgsmål 267 er udgangspunktet for servicelovens regler om samvær, at barnet eller den unge har ret til samvær og kontakt både med deres forældre og søskende, bedsteforældre mv. under anbringelsen. Udgangspunktet for en afgørelse om samvær er, at barnet eller den unge som hovedregel har brug for at bevare kontakten til forældrene og den øvrige familie og netværk.

Det fremgår videre af svaret på SOU alm. del. spørgsmål 267, at det er kommunalbestyrelsens opgave at sørge for, at barnets eller den unges forbindelse til forældre og netværk holdes ved lige, under hensyntagen til barnets eller den unges bedste og under hensyntagen til beskyttelsen af barnets eller den unges sundhed og udvikling samt beskyttelsen af barnet eller den unge mod overgreb.

Det fremgår ligeledes, at det er kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelse om omfanget og tilrettelæggelsen af samværet og dermed skal afveje de forskellige hensyn, og herunder også barnets eller den unges samt foræl-

drenes ønsker om samvær, ud fra en konkret vurdering af det enkelte barns behov. I den konkrete afgørelse skal der ligeledes tages hensyn til, at barnet eller den unge ikke skal opleve samvær eller kontakt med en forælder i situationer, hvor selve kontakten vurderes skadelig for barnets trivsel og udvikling. Det kan f.eks. være situationer, hvor en forælder tidligere har udsat barnet eller den unge for vold eller seksuelle overgreb, og hvor samværet derfor vurderes at være til skade for barnet.

Det kan supplerende oplyses, at når det er nødvendigt af hensyn til barnets eller den unges sundhed eller udvikling, kan børn og unge-udvalget for en bestemt periode træffe afgørelse om overvåget samvær, eller om at samvær og kontakt helt skal afbrydes.

For eksempler på tilfælde, hvor det er vurderet, at det har været nødvendigt at afbryde samvær og i nogle tilfælde også kontakten til familie og netværk, kan der henvises til Principafgørelse 124-13, som er vedlagt svaret på SOU alm. del spørgsmål 297.

Manu Sareen

/ Lise Stidsen Vandahl